

خرید کتاب های کنکور

با تخفیف ویژه

و

ارسال رایگان

Medabook.com

+

یک جله تماس تلفنی رایگان

با مشاوران رتبه برتر

برای انتخاب بهترین منابع

دبیرستان و کنکور

۰۲۱ ۲۸۴۲۵۲۱۰

درس اول

آفرینش همه تنبیه خداوندِ دل است

افتتاحیه

✿ در درس اول بخشی از یک قصیدهٔ سعدی را می‌خوانی که در آن به بیان نشانه‌های وجود خداوند در جهان می‌پردازد. در چنین شعرهایی معمولاً مفاهیمی مانند «غفلت انسان از درک نشانه‌های وجود خداوند و دعوت به تأمل در آن‌ها، ضرورت عبرت‌پذیری و به‌جا آوردن شکر پروردگار» مطرح می‌شوند. درس با حکایتی از اسرارالتوحید، نوشتهٔ محمد بن منور، با مضمون «ضرورت خودشناسی و دور کردن پلیدی‌ها از خود» پایان می‌یابد.

پیشنهاد

در مطالعهٔ درس اول به این چند مورد توجه کن:

- ✿ مفهوم «عبرت‌پذیری» را به عنوان پیام اصلی درس، در بیت‌ها دنبال کن!
- ✿ در ادامهٔ درس، سه آرایهٔ «تشبیه»، «تشخیص» و «مراعات نظیر» که پیش از این یاد گرفته‌ای، برای تشریح می‌شوند. در جریان خواندن متن درس، به نمونه‌های این آرایه‌ها دقت کن!
- ✿ گاهی تغییر در یک واج، موجب تغییر معنای یک واژه می‌شود، مانند «سر» که با تغییر در واج «س» به «ش»، به «شر» تبدیل می‌شود. دقت در درست‌خوانی و توجه به هم‌نشینی واژه‌ها در جمله، یکی از مهارت‌هایی است که در این درس بر آن تأکید شده. از چشم‌ت نیفتد!

واژگان

آفرینش همه تنبیه خداوند دل است

واژه‌نامه	عزیز: ارجمند، گرمی، یکی از صفات خداوند	بامداد: صبح
إنعام: بخشش، نعمت دادن	متن درس	صحرا: دشت
الوان: چ لون، رنگ‌ها	لیل: شب	إقرار: اعتراف
تسبیح: خدا را به پاکی یاد کردن، نیایش کردن	نهار: روز	مرغان: پرندگان
تقدیر: فرمان خدا، قسمت و سرنوشتی که خداوند برای بندگان معین فرموده.	بارخدا: خدای آفریننده	فکرت: تفکر، اندیشه
تنبیه: هوشیار کردن، آگاه ساختن	رحمت: بخشایش	نقش: تصویر، نقاشی
کسی بر کاری	تماشا: گشت‌وگذار	اسرار: چ سیر، رازها
حَقّه: جعبه، ظرفی کوچک که در آن جواهر	دانستن: توانستن	خفته: غافل (در درس)، خوابیده
یا چیزهای دیگر نگهداری می‌شود.	مستمع: شنونده	برآرد: بیرون بیاورد، پرویاند
عینب: انگور	جهالت: نادانی	زین: طلایی
راست‌رو: مخالف کج‌رو، درستکار، کسی که از	عجب: شگفت	عاجز: ناتوان
راه راست، خارج نمی‌شود.	منزل: مقصد	کرم: بخشندگی
مُسَخَّر: رام و مطیع	سعادت: خوشبختی	کج رفتار: کج رو، کسی که به راه
	وجود: جهان آفرینش	نادرست می‌رود.

حکایت . سفر

پیر: مرشد، راهنما / افسار: دهنه، مهار / درنگ: تأمل / معرفت: شناخت، علم

پرسش‌ها و اعلام

جلوه: نمود، نمایش / هفتگانه: هفت‌تایی / جذّابیت: جذب کردن، گیرایی

واژگان املایی

إنعام و بخشش / الوان و رنگ‌ها / تسبیح و نیایش / تقدیر و سرنوشت / تنبیه و آگاه کردن / حَقّه و جعبه / عَنب و انگور / مُسَخَّر و رام و مطیع / عزیز و ارجمند / نهار و روز / مستمع و شنونده / جهالت و نادانی / سعادت و خوشبختی / اقرار و اعتراف / اسرار و رازها / زَیّن و طلائی / عاجز و ناتوان / شکرگزار و سپاس‌گوینده / افسار و دهنه / معرفت و شناخت / جذّابیت و گیرایی

سعدی (مشفرفالدین مصلح بن عبدالله شیرازی)

معرفی: شاعر و نویسنده قرن ۷ / تحصیل در شیراز و پس از آن در مدرسه نظامیه
آثار: «بوستان» (نظم / سال ۶۵۵)، «گلستان» (نثر / سال ۶۵۶)، قصاید، غزلیات، قطعات، ...
به مجموعه آثار سعدی (شامل بوستان، گلستان، قصاید، غزلیات، قطعات، ...) که در یک جلد گردآوری شده، «کلیات» گفته می‌شود.

محمد بن منور

معرفی: یکی از نوادگان ابوسعید ابوالخیر
اثر: اسرارالتوحید فی مقامات الشیخ ابی سعید (در احوال شیخ ابوسعید ابوالخیر)

آزمین تاملی

آفرینش همه تنبیه خداوند دل است

۱. بادادی که تفاوت کند لیل و نهار خوش بود دامن صحرا و تماشای بهار

ترتیب ارکان: بامدادی که لیل و نهار تفاوت نکند / دامن صحرا و تماشای بهار خوش بود
بازگردانی: صبح [اولین روزهای بهار] که در آن [طول] روز و شب یکسان است، [رفتن به] گستره دشت و گشت‌وگذار [در طبیعت فصل] بهار، لذت‌بخش است.
مفهوم: زیبایی طبیعت در بهار
نکات مهم: تضاد: لیل و نهار / کنایه: تفاوت نکردن لیل و نهار کنایه از فرارسیدن فصل بهار / تشخیص (جان‌بخشی): دامن صحرا / جناس ناقص: نهار و بهار / مراعات نظیر: بامداد و لیل و نهار، صحرا و بهار

۲. آفرینش همه تنبیه خداوند دل است دل ندارد که ندارد به خداوند اقرار

ترتیب ارکان: آفرینش، همه، تنبیه خداوند دل است / کسی که به خداوند اقرار ندارد، دل ندارد.
بازگردانی: آفرینش [مخلوقات]، به‌تمامی، [وسیله‌ای برای] آگاه کردن [انسان‌های] صاحب‌دل است (آفرینش سرشار از نشانه‌های وجود پروردگار است) / [و] کسی که [با دیدن این پدیده‌ها] به [وجود] خدا اقرار نمی‌کند، [بی‌شک] ایمان و احساس ندارد.
مفهوم: ضرورت درک نشانه‌های خداوند در طبیعت برای شناخت خدا
نکات مهم: تکرار: دل، ندارد، خداوند / واج‌آرایی: تکرار صامت «د» / مجاز: دل مجاز از ایمان و احساس / کنایه: دل نداشتن کنایه از بی‌عاطفه یا بی‌ایمان بودن / که: کسی که

۳. این هم نقشِ مجب، بر در و دیوار وجود هر که فکرت نکند نقش بود بر دیوار

ترتیب ارکان: این همه نقش عجب بر در و دیوار وجود / هر که فکرت نکند نقش بر دیوار بود
بازگردانی: این همه پدیده‌های شگفت‌انگیز [که] در گوشه گوشه [جهان] هستی [پیدااست]، / هر کسی [این پدیده‌ها را ببیند و درباره آن‌ها و آفریننده‌شان] تفکر نکند، [بی‌شک] مانند تصویر روی دیوار [بی‌جان و بی‌فایده] است.
مفهوم: توصیه به تفکر در نشانه‌های وجود خداوند
نکات مهم: تشبیه: انسان غافل به نقش دیوار / مراعات نظیر: در و دیوار / استعاره: در و دیوار وجود / تکرار: نقش، دیوار / کنایه: نقش بر دیوار بودن کنایه از بی‌تحزکی و بی‌فایده‌گی

۴. کوه و دریا و درختان، همه در تسبیح اند نه هم مستمی فهم کند این اسرار

ترتیب ارکان: کوه و دریا و درختان همه در تسبیح‌اند / همه مستمی این اسرار [را] فهم نه کند (نکند)
بازگردانی: [آفریده‌ها، از جمله] کوه و دریا و درخت‌ها همگی در حال ستایش [خداوند]ند. // [والبته] هر شنونده‌ای این اسرار [ستایش موجودات] را درک نمی‌کند.
مفهوم: همه موجودات ستایشگر خداوندند. / لزوم بصیرت برای درک حقایق پنهان
نکات مهم: مجاز: کوه و دریا و درختان مجاز از کل آفرینش / تشخیص (جان‌بخشی): تسبیح گفتن کوه و دریا و درختان / مراعات نظیر: کوه و دریا و درختان / نه ... کند: ساختن کهن از فعل منفی که پیشوند نفی از آن جدا می‌شود. / تلمیح: اشاره به آیه ۴۴ سوره مبارکه اسراء: ﴿تَسْبِحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَتَفْقَهُنَّ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾. «آسمان‌های هفتگانه و زمین و هر کس که در آن‌هاست او را ستایش می‌کنند و هیچ چیز نیست، مگر اینکه در حال ستایش، تسبیح او (خداوند) را می‌گوید، ولی شما تسبیح گفتن آنها را در نمی‌یابید. به‌راستی که او همواره بردبار [و] آمرزنده است.»

۵. خبرت هست که مرغان سحر می‌گویند: آفرای خفت سراز خواب جهالت، بردار؟

ترتیب ارکان: ت (تو را) خبر هست که مرغان سحر می‌گویند / ای خفته آخر از خواب جهالت سر بردار؟
بازگردانی: [آیا] آگاهی داری (متوجه می‌شوی) که پرندگان [سحر] [آواز می‌خوانند در حقیقت] می‌گویند: ای [انسان] غافل! از خواب نادانی بیدار شو؟
مفهوم: نکوهش غفلت‌زدگی
نکات مهم: خبرت هست؟ تو را خبر هست؟ (تو خبر داری)؛ را + فعل اسنادی = داشتن / تشخیص (جان‌بخشی): سخن گفتن مرغان سحر / مراعات نظیر: خفته و خواب / تشبیه (اضافه تشبیهی): خواب جهالت / کنایه: سر از خواب جهالت برداشتن کنایه از آگاه شدن / جناس: سحر و سر / پرسش انکاری: تمام بیت

۶. تا کی آخر چو بنفشه سر غفلت در پیش؟ حیف باشد که تو در خوابی و نرگس، بیدار

ترتیب ارکان: آخر تا کی چو بنفشه سر غفلت در پیش [داری]؟ / حیف باشد که تو در خوابی و نرگس بیدار [باشد]
بازگردانی: تا کی می‌خواهی مانند [گل] بنفشه سرت را از بی‌خبری پایین بیندازی (از همه چیز غافل باشی)؟ / حیف است که [گل] نرگس [به عنوان نمونه‌ای از پدیده‌های جهان هستی] آگاه باشد، اما تو [با وجود برخورداری از نعمت عقل] در خواب نادانی باشی.
مفهوم: نکوهش غفلت‌زدگی
نکات مهم: تشبیه: مخاطب به بنفشه / نماد: بنفشه: در بیت، نماد غفلت / نرگس: در بیت، نماد بینایی و آگاهی / تضاد: خواب و بیداری / کنایه: سر در پیش داشتن کنایه از بی‌توجهی / در خواب بودن کنایه از غفلت و بی‌خبری / مراعات نظیر: بنفشه و نرگس / پرسش انکاری: مصراع اول / تشخیص (جان‌بخشی): نسبت دادن بیداری به نرگس

۷. که تواند که دهد میوه آلوان از چوب؟ یا که داند که برآرد گل صد برگ از خار؟

ترتیب ارکان: که تواند که از چوب، میوه آلوان دهد؟ / یا که داند که از خار، گل صد برگ برآرد؟
بازگردانی: [به‌جز خدا] چه کسی می‌تواند از چوب [خشک درختان] میوه [ها]ی رنگارنگ را بیرون بیاورد؟ / یا چه کسی می‌تواند از میان [بوته خالی از لطافت] خار، گلی با گلبرگ‌های بسیار بیرون بیاورد؟ (تنها خداوند قادر به آفریدن چنین پدیده‌های شگفت‌انگیزی است).
مفهوم: قدرت خداوند و ضرورت درک نشانه‌های خداوند در طبیعت
نکات مهم: جناس تام: «که» (چه کسی) و «که» (حرف ربط)، به‌ترتیب در هر دو مصراع / پرسش انکاری: هر دو مصراع / مراعات نظیر: میوه و گل، چوب و خار، گل و برگ / تضاد: گل و خار / مجاز: چوب مجاز از درخت

۸. عقل، حیران شود از خوشه زین عنب / فهم، عاجز شود از حقه یاقوت انار

ترتیب ارکان: عقل از خوشه زین عنب حیران شود / فهم از حقه یاقوت انار عاجز شود
بازگردانی: عقل [انسان] از [دیدن] خوشه[ها]ی طلائی [و درخشنده] انگور تعجب می‌کند / [و] فهم [آدمی] از [درک زیبایی] انار که مانند صندوقچه [ای پر از] یاقوت است، احساس ناتوانی می‌کند.
مفهوم: ضرورت درک نشانه‌های خداوند در طبیعت
نکات مهم: تشخیص (جان‌بخشی): نسبت دادن حیرانی و عجز به عقل و فهم / تشبیه: انار به حقه یاقوت / مراعات نظیر: عقل و فهم، عنب و انار، حیران و عاجز / واج‌آرایی: تکرار مصوت «ب» در ترکیب‌های پایانی هر دو مصراع

۹. پاک و بی‌عیب خدایی که به تقدیر عزیز / ماه و خورشید منتر کند و لیل و نهار

ترتیب ارکان: پاک و بی‌عیب [است] خدایی که به تقدیر عزیز / ماه و خورشید و لیل و نهار مستخر کند
بازگردانی: خداوندی که با فرمان و اراده خود [همه پدیده‌ها از جمله] ماه و خورشید و شب و روز را [برای آسایش زندگی انسان]، مطیع و فرمان‌بردار ساخته پاک و بی‌نقص است.
مفهوم: همه چیز زیر فرمان خداوند است.
نکات مهم: مراعات نظیر: ماه و خورشید، لیل و نهار / حذف: فعل «است» از مصراع اول، به قرینه معنوی / تضاد: لیل و نهار

۱۰. تا قیامت سخن اندر کرم و رحمت او / بم گویند و یکی گفته نیاید ز هزار

ترتیب ارکان: تا قیامت همه اندر کرم و رحمت او سخن گویند و یکی ز هزار گفته نیاید
بازگردانی: تا روز قیامت همه [انسان‌ها] درباره بزرگواری و بخشندگی خداوند سخن می‌گویند، اما [بی‌شک، با وجود این همه سخن و ستایش، هرگز، حتی] یکی از هزار [آن نمونه کرم و رحمت او] بیان نخواهد شد.
مفهوم: بی‌اندازه بودن لطف و بخشندگی خداوند و ناتوانی انسان از برشمردن آن
نکات مهم: مجاز: هزار مجاز از مقدار بسیار / اندر: حرف اضافه کهن به معنی «در» / مراعات نظیر: کرم و رحمت / نیاید: فعل اسنادی، معادل «نمی‌شود»

۱۱. نعمت بار خدایا، ز عدد بیرون است / شکر انعام تو هرگز نکند سگر گزار

ترتیب ارکان: بار خدایا نعمت ز عدد بیرون است / شکرگزار هرگز شکر انعام تو نکند
بازگردانی: ای خداوند آفریننده، نعمت [های] است قابل شمارش نیست / [و] شکرکنندگان [و] تو هرگز نمی‌توانند شکر بخشندگی تو را [آن گونه که شایسته است] به‌جا آورند.
مفهوم: بی‌اندازه بودن نعمت‌های خداوند و ناتوانی انسان از به‌جا آوردن شکر نعمت‌ها
نکات مهم: نقش ضمیر «ت»: مضاف‌الیه / تکرار: شکر / کنایه: ز عدد بیرون بودن کنایه از فراوانی غیر قابل شمارش / ترکیب وصفی مقلوب (جابه‌جا شده): بارخدا (خدای باری (آفریننده)) / هم‌خانواده: نعمت و انعام

۱۲. سعیا، راست‌زوان گوی سعادت بزد / راستی کن که به منزل نرسد کج رفتار

ترتیب ارکان: سعیا راست‌زوان گوی سعادت بزد / راستی کن که کج رفتار به منزل نرسد
بازگردانی: ای سعیدی انسان‌های درستکار [یقیناً] به خوشبختی می‌رسند. / [تو هم] درستکار باش؛ زیرا انسان‌های بدکار [هرگز] به هدف [و مقصودشان] نخواهند رسید.
مفهوم: دعوت به درستکاری / درستی کلید کام‌یابی است.
نکات مهم: تخلص شعری: اشاره سعدی به نام خودش در بیت پایانی / کنایه: گوی بردن کنایه از موفق شدن و به هدف رسیدن / به منزل نرسیدن کنایه از ناکام ماندن / جمله «کج رفتار به منزل نرسد» ضرب‌المثل است. / تضاد: راست‌رو و کج رفتار / واج‌آرایی: تکرار صامت «س» / تکرار: راست

خود ارزیابی

- ۱- چند نمونه از جلوه‌های زیبایی آفرینش و نعمت‌های خدا را در درس، بیابید و بیان کنید.
- ۲- مفهوم آیه ۴۴ سوره «اسراء» با کدام بیت درس، تناسب دارد؟
- ۳- پیام بیت پایانی شعر را توضیح دهید.
- ۴- در بیت پنجم، سعدی مخاطب را به «هشیاری» دعوت می‌کند. به نظر شما چرا شاعر، این مفهوم را از زبان «مرغان سحر» بیان کرده است؟

پاسخ خود ارزیابی

- ۱- طبیعت فصل بهار، شکوه و زیبایی کوه و دریا، آفرینش درختان، پرندگان، گل‌ها (مانند بنفشه و نرگس)، میوه‌ها (مانند انگور و انار)، ماه و خورشید و شب و روز
- ۲- با بیت «کوه و دریا و درختان، همه در تسبیح‌اند / نه همه مستمعی فهم کند این آسرار»
آیه ۴۴ سوره اسراء: «تَسْبِیحٌ لِّهٖ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ فِيهِنَّ وَ إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا»: «آسمان‌های هفتگانه و زمین و هر کس که در آن‌هاست او را تسبیح می‌گویند و هیچ چیز نیست، مگر این‌که در حال ستایش، تسبیح او می‌گوید؛ ولی شما تسبیح گفتن آن‌ها را در نمی‌یابید؛ به‌راستی که او همواره بردبار [و] آمرزنده است.»
مفهوم مشترک آیه شریفه و بیت: همه پدیده‌ها در حال ستایش خداوندند. / غفلت‌زدگی و ناتوانی انسان از درک مسائل معنوی
- ۳- پیام بیت، راستی و درستکاری است. شاعر با مقایسه نتیجه شیرین درستکاری با سرانجام وخیم به بیراهه رفتن، راستی را کلید موفقیت و کام‌یابی معرفی می‌کند و مخاطب را به درستکاری دعوت می‌نماید.
- ۴- شاعر با انتخاب مرغان سحر به عنوان گوینده، می‌خواهد به مخاطب نشان دهد که همه آفریده‌ها در جهان هستی، نشانه وجود خداوند هستند.

نکته ادبی

زبان و ادبیات

می‌دانیم زبان - به طور کلی - ابزار انتقال پیام است، اما توانایی و ظرفیت زبان طوری است که می‌تواند نقش‌های دیگری هم ایفا کند؛ مانند وقتی که پیام را به گونه‌ای هنری منتقل می‌کند. به چنین زبانی، «زبان برتر»، «زبان هنری» و در اصطلاح «ادبیات» می‌گوییم. ادبیات، زبانی زیبا و دل‌نشین دارد و یکی از بهترین جلوه‌های آن «شعر» است. شعر، برای آراستن خود از «آرایه‌های ادبی» بهره می‌گیرد. در این درس، با چند نمونه از آرایه‌ها آشنا می‌شوی.

تشبیه

معرفی: همانند کردن دو چیز در یک یا چند ویژگی مشترک

نمونه: رخسار معشوق از نظر زیبایی همانند ماه است: تشبیه رخسار به ماه

ارگان: تشبیه از چهار رکن (پایه) تشکیل می‌شود:

۱- مشبته: رکنی که می‌خواهیم آن را به چیز دیگری تشبیه کنیم. ← رخسار

۲- مشبته‌به: رکنی که مشبته را به آن تشبیه می‌کنیم. ← ماه

۳- وجه‌شبهه: ویژگی مشترک میان مشبته و مشبته‌به ← زیبایی

۴- ادات تشبیه: واژه‌ای که با آن مشابهت را نشان می‌دهیم. ← همانند

نمونه‌های بیشتر:

عقل حیران شود از خوشه زرزین عنب فهم عاجز شود از حقه یاقوت انار: تشبیه انار به حقه یاقوت

گرت ز دست برآید چو نخل باش کریم ورت ز دست نیاید چو سرو باش آزاد: تشبیه مخاطب به نخل / تشبیه مخاطب به سرو

تا کی آخر چو بنفشه سر غفلت در پیش؟ حیف باشد که تو در خوابی و نرگس بیدار: تشبیه مخاطب به بنفشه

چند نکته:

* «چون» و «چو» به شرطی ادات تشبیه به‌شمار می‌آیند که معنی «مانند» داشته باشند. این دو واژه در معنی «هنگامی‌که» ادات تشبیه نیستند.

* مشبته و مشبته‌به دو رکن اصلی تشبیه‌اند که وجودشان برای تشخیص آرایه «تشبیه» ضروری است، اما دو رکن دیگر (وجه شبه و ادات تشبیه) ممکن است، حذف شده باشند.

تشبیه به دو شکل ساخته می‌شود:

۱- «مشبته‌به»، با فعل به «مشبته» نسبت داده می‌شود: رخسار معشوق مانند ماه است.

۲- «مشبته‌به» و «مشبته» با هم یک ترکیب اضافی می‌سازند: ماه رخسار (اضافه تشبیهی)

در اضافه تشبیهی، معمولاً اول مشبته‌به و بعد، مشبته می‌آید: لعل لب

اما گاهی هم، این دو، جابه‌جا می‌شوند: لب لعل

تشخیص (جان‌بخشی)

معرفی: شخصیت انسانی بخشیدن؛ یعنی نسبت دادن ویژگی‌های انسان - مانند صفت، اندام و عمل انسانی - به غیر انسان.
نمونه: ابر گریست.

نمونه‌های بیشتر:

عقل حیران شود از خوشه زَرین عنب فهم عاجز شود از حَقّه یاقوت انار: جان‌بخشی به عقل و فهم
کوه و دریا و درختان همه در تسبیح‌اند نه همه مستمعی فهم کند این اسرار: جان‌بخشی به کوه و دریا و درختان
تا کی آخر چو بنفشه سر غفلت در پیش؟ حیف باشد که تو در خوابی و نرگس بیدار: جان‌بخشی به بنفشه و نرگس
خبرت هست که مرغان سحر می‌گویند: آخرای خفته سر از خواب جهالت بردار؟: جان‌بخشی به مرغان سحر

مراعات نظیر (تناسب)

معرفی: آوردن دو یا چند واژه از یک مجموعه که با هم از نظر معنا یا کاربرد ارتباط داشته باشند.

نمونه: ماه و خورشید و ستاره (مجموعه اجرام آسمانی)

نمونه‌های بیشتر:

کوه و دریا و درختان همه در تسبیح‌اند نه همه مستمعی فهم کند این اسرار: کوه و دریا و درختان (مجموعه عناصر طبیعت)
تا کی آخر چو بنفشه سر غفلت در پیش؟ حیف باشد که تو در خوابی و نرگس بیدار: بنفشه و نرگس (مجموعه گل و گیاه)
کوی دلدار بهشت است چمن نتوان گفت نقش پایش گل و نسرين و سمن نتوان گفت: چمن و گل و نسرين و سمن (مجموعه گل و گیاه)
خاک پایت اگر به‌دست آریم بر سر و چشم خویش بنشانیم: پا و دست و سر و چشم (مجموعه اندام انسانی)
آتش غم داد بر باد فنا بنیاد هستی اینک از آن شعله در چشم آب و بر سر خاک دارم: آتش و باد و آب و خاک (مجموعه عناصر چهارگانه)
ز جور سال و مه ای دوست کس نرسد تمام اسیر فتنه دی ماه و تیر و مرداند: سال و مه و ماهه دی تیر و مرداد (مجموعه واحدهای زمان)

واژه‌شناسی

تأثیر واج در تغییر معنا

گاهی تغییر در یک واج، موجب تغییر معنای یک واژه می‌شود. این نمونه را ببین:

نمونه کتاب درسی (انعام و انعام)، تنها به تغییر یک واج مصوت (صدادار) و تأثیر آن بر تغییر معنای واژه اشاره دارد؛ بنابراین، نمونه‌های دیگری را از همین نوع، بررسی می‌کنیم.

مهریه عروس	مَهر	مَهر	غنچه شکفته	گَـل	گَـل
محبت - خورشید	مِهر		خاک آمیخته با آب	گِـل	
خاتم و نگین	مُهر				
فعل اسنادی ماضی	بود	بود	غبار	گَـرد	گَـرد
باشد - است	بُود		اطراف	گِـرد	
				پهلوان	
جهید	جَـست	جست	پوشش پرنندگان	پَـر	پَـر
جست‌وجو کرد	جُـست		انباشته	پُـر	

نوشتن

- ۱- مترادف واژه‌های زیر را از متن درس بیابید و بنویسید.
«شگفت، آگاهی، ستایش خداوند، شنونده، نادانی، انگور، رام، روز، مقصد، خوشبختی»
- ۲- در بیت‌های زیر از کدام عناصر زیبایی سخن، استفاده شده است؟
«خبرت هست که مرغان سحر می‌گویند / آخر ای خفته، سر از خواب جهالت بردار؟»
«تا کی آخر چو بنفشه سر غفلت در پیش؟ / حیف باشد که تو در خوابی و نرگس، بیدار»
- ۳- بیت دوم درس را در یک بند، توضیح دهید.

پاسخ‌نوشتن

- ۱- شگفت: عجب / آگاهی: تنبیه / ستایش خداوند: تسبیح / شنونده: مستمع / نادانی: جهالت / انگور: عنب / رام: مُسَخَّر / روز: نهار / مقصد: منزل / خوشبختی: سعادت
- ۲- بیت اول: تشخیص (جان‌بخشی): سخن گفتن مرغان سحر / تشبیه (اضافه تشبیهی): تشبیه جهالت به خواب / مراعات نظیر: سحر، خفته، خواب / کنایه: سر از خواب جهالت برداشتن کنایه از آگاه شدن
- بیت دوم: تشبیه: مخاطب به بنفشه / نماد: بنفشه: در بیت، نماد غفلت / نرگس: در بیت، نماد بینایی و آگاهی / تضاد: در خواب بودن و بیدار بودن / کنایه: سر در پیش داشتن کنایه از بی‌توجهی / در خواب بودن کنایه از غفلت و بی‌خبری / مراعات نظیر: بنفشه و نرگس / تشخیص (جان‌بخشی): نسبت دادن بیداری به نرگس / پرسش انکاری: مصراع اول
- ۳- بیت دوم، که عنوان درس هم، مصراعی از آن است، مخاطب را به تفکر در نشانه‌های وجود خداوند در جهان آفرینش دعوت می‌کند و به این موضوع اشاره دارد که اگر آدمی با وجود این نشانه‌های آشکار، خداوند آفریننده را انکار کند، از ایمان و احساس و بلکه از هستی، بهره‌ای ندارد.

حکایت سفر

روزی پیر (.....) ما، با جمعی از همراهان به در آسیابی رسید. افسار (.....) اسب [را] کشید و ساعتی (.....) درنگ (.....) کرد؛ پس (.....) به همراهان گفت: «می‌دانید که این آسیاب چه می‌گوید؟ می‌گوید: معرفت (.....) این است که من در آنم. گرد (.....) خویش می‌گردم و پیوسته (.....) در خود سفر می‌کنم، تا هر چه نباید (.....) [را]، از خود دور گردانم.»

راهنمای بازگردانی

مربش، راهنما / زهنه، مهار / مژتی

صبر / سپس، بعد / شناخت حقیقی

دور / همیشه

لازم نیست

(اسرار: التومید، ممد بن منور)

بازگردانی: روزی استاد ما، با گروهی از همراهانش به آسیابی رسید. دهنه اسب [خود] را کشید و مدتی در آنجا صبر کرد [و به نحوه کار کردن آسیاب نگاه کرد]؛ بعد به همراهان [ش] گفت: «آیا می‌دانید که این آسیاب چه می‌گوید؟ می‌گوید: شناخت و آگاهی [واقعی] این است که من به آن می‌پردازم. به دور خود [م] می‌چرخم [و جست‌وجو می‌کنم] و پی در پی در [وجود] خود [م] به کاوش می‌پردازم، تا هرچه شایسته نیست را از خود [م] دور کنم.»

اختتامیه

مفاهیم مهم درس

- ستایش خداوند
- دعوت به تأمل در نشانه‌های خداوند در جهان هستی
- توصیه به عبرت‌پذیری
- ضرورت خودشناسی و دور کردن پلیدی‌ها از وجود خود

پرسش‌های چهار گزینه‌ای درس

واژگان

- معنی چند واژه در کمانک روبه‌روی آن نادرست نوشته شده است؟
«عَنْب (انگور) / شَسَخَّر (پوزخند) / لیل (شب) / تنبیه (هوشیار کردن) / الوان (ولگرد) / راست رو (درستکار) / مستمع (شنونده) / جهالت (نادانی)»
 (۱) چهار (۲) سه (۳) دو (۴) یک
- در معنی واژه‌های کدام گزینه اشتباه وجود دارد؟
 (۱) إنعام: بخشش / بارخدا: خدای آفریننده / عجب: شگفت
 (۲) تسبیح: رشته / حقه: جعبه / تماشا: گشت و گذار
 (۳) تقدیر: فرمان خدا / دانستن: توانستن / نهار: روز
 (۴) سعادت: خوشبختی / عزیز: ارجمند / منزل: مقصد
- اگر ابیات زیر را بر اساس مترادف واژگان «ستایش کردن - جعبه جواهرات - مطیع - آگاه کردن» مرتب کنیم، کدام گزینه صحیح است؟
 الف) آفرینش همه تنبیه خداوند دل است
 ب) پاک و بی‌عیب خدایی که به تقدیر عزیز
 پ) عقل، حیران شود از خوشه ززین عنب
 ت) ستودن نداند کس او را چو هست
 (۱) ت - پ - ب - الف (۲) ب - پ - الف - ت
 (۳) ت - پ - الف - ب (۴) الف - ت - پ - ب

املا

- واژه‌های کدام گزینه به ترتیب می‌تواند از نظر املائی جایگزین نقطه‌چین‌ها در متن زیر شود؟
«برگویی تا حاصل تأمل تو در این باب چیست و وجه دفع چه می‌اندیشی؟ گفت: جز جنگ و مقاومت روی نیست که اگر کسی همه عمر به صدق دل نماز و از مال حلال صدقه دهد، چندان ثواب نیابد که یک ساعت از روز از برای حفظ مال و صیانت نفس در جهاد»
 (۱) گذارد - گذارد (۲) گذارد - گزارد
 (۳) گزارد - گزارد (۴) گزارد - گذارد
- املائی چند واژه با توجه به معنی، در کمانک رو به روی آن، به درستی آمده است؟
«تنبیه (آگاه کردن) / تسبیح (نیایش) / حقه (جعبه) / عَنْب (انگور) / مُصَخَّر (رام) / اسرار (رازها) / عاجز (ناتوان) / شکرگزار (سپاس‌گوینده)»
 (۱) سه (۲) چهار (۳) شش (۴) هفت

دستور زبان

- در ابیات زیر، چند فعل اسنادی دیده می‌شود؟
 الف) بامدادی که تفاوت نکند لیل و نهار
 ب) آفرینش همه تنبیه خداوند دل است
 پ) کوه و دریا و درختان، همه در تسبیح‌اند
 ت) تاکی آخر چو بنفشه، سر غفلت در پیش؟
 ث) عقل، حیران شود از خوشه ززین عنب
 (۱) چهار (۲) پنج (۳) شش (۴) هفت
- با توجه به ابیات زیر، در کدام گزینه، همه واژه‌ها، هسته گروه اسمی به‌شمار می‌آیند؟
 «عقل حیران شود از خوشه ززین عنب
 نعمت بار خدا یا ز عدد بیرون است»
 (۱) عقل - عنب - تو (۲) حیران - عاجز - شکرگزار
 (۳) ززین - خوشه - نعمت (۴) عدد - یاقوت - انار
- در همه ابیات، به‌جز بیت صفت پیشین مشاهده می‌شود.
 (۱) بی‌کمالی‌های انسان از سخن پیدا شود
 (۲) باغبان گر پنج روزی صحبت گل بایش
 (۳) جاننا کدام سنگدل بی‌کفایتی‌ست
 (۴) بنشین بر لب جوی و گذر عمر ببین
 پسته بی‌مغز چون لب وا کند رسوا شود
 بر جفای خار هجران، صبر بلبل بایش
 کو پیش زخم تیغ تو جان را سپر نکرد؟
 کاین اشارت ز جهان گذران ما را بس

۹. نقش دستوری کدام واژه در این بیت متفاوت است؟

«توانا بود هر که دانا بود / ز دانش دل پیر برنا بود»
 (۱) توانا (۲) دانا (۳) برنا (۴) دل

تاریخ ادبیات

۱۰. بیت «بامدادی که تفاوت نکند لیل و نهار / خوش بود دامن صحرا و تماشای بهار» را در کدام بخش از کلیات سعدی شیرازی باید جست و جو کرد؟

(۱) بوستان (۲) مثنوی‌ها (۳) قصاید (۴) قطعات

۱۱. موضوع کتاب «اسرارالتوحید» چیست؟

(۱) زندگی‌نامه عارفان بزرگ (۲) شرح حال محمدبن منور (۳) خدانشناسی (۴) شرح حال شیخ ابوسعید ابوالخیر

۱۲. کتاب «اسرارالتوحید فی مقامات الشیخ ابی سعید» به قلم کدام یک از عارفان مورد اشاره، به رشته تحریر درآمده است؟

(۱) ابوسعید ابوالخیر (۲) سنایی غزنوی (۳) امام خمینی (۴) محمد بن منور

آرایه‌های ادبی

۱۳. در کدام گزینه هر چهار رکن تشبیه ذکر شده است؟

(۱) بر آستان عشق سر ما بلند شد
 (۲) دل چو گوی و پشت چون چوگان بود عشاق را
 (۳) لب لعل تو به این آب نخواهد ماندن
 (۴) لب تاد شکفتن لاله سیراب را ماند

۱۴. در همه گزینه‌ها هر چهار پایه «تشبیه» ذکر شده است، به جز.....

(۱) رخس چون خرمن گل از لطافت
 (۲) چون تو بیرون آمدی از بند و زندان لباس
 (۳) به جان می‌ماند از پاکی، لب دلبر که من دارم
 (۴) گر به کف مانند گل مشمت زری می‌داشتم

۱۵. در کدام بیت همه پایه‌های تشبیه به چشم نمی‌خورد؟

(۱) سیل اشکم چون خیالش دید در دل جا گرفت
 (۲) ایام گل چو عمر به رفتن شتاب کرد
 (۳) لب تاد شکفتن لاله سیراب را ماند
 (۴) دامن‌کشان به «جامی» اگر بگذری، شود

۱۶. آرایه ادبی مشترک همه ابیات در کدام گزینه آمده است؟

الف) تاکی آخر چو بنفشه، سر غفلت در پیش؟
 ب) کوه و دریا و درختان، همه در تسبیح‌اند
 پ) خداوند کیوان و گردون سپهر
 (۱) تشبیه (۲) جناس

۱۷. در کدام بیت جناس به کار نرفته است؟

(۱) خبرت هست که مرغان سحر می‌گویند
 (۲) بامدادی که تفاوت نکند لیل و نهار
 (۳) کسی در دل باد و باران و برف
 (۴) خداوند کیوان و گردان سپهر

۱۸. در همه گزینه‌ها آرایه تشبیه وجود دارد، به جز.....

(۱) من و تو غافلیم و ماه و خورشید
 (۲) چو بفروختی از که خواهی خرید
 (۳) تاکی آخر چو بنفشه سر غفلت در پیش
 (۴) چون سگ اصحاب کهف آن خرس زار

۱۹. کدام رکن‌ها از ارکان تشبیه می‌تواند حذف شود؟

(۳) ادات تشبیه و وجه شبه (۴) مشبّه و مشبّه‌به

(۱) ادات تشبیه و مشبّه (۲) وجه شبه و مشبّه‌به

۲۰. در بیت زیر، بنفشه و نرگس «نماد» چه مفاهیمی هستند؟

حیف باشد که تو در خوابی و نرگس، بیدار

«تاکی آخر چو بنفشه سر غفلت در پیش؟»

(۳) غفلت و بی‌خبری - هوشیاری (۴) تنبلی - تلاش

(۱) بی‌رحمی - مهربانی (۲) دروغگویی - صداقت

۲۱. در کدام گزینه آرایه «تناسب» وجود ندارد؟

مگر کسی ز تو ام مژده‌های فراز آرد
چون تیغ کشد مهرت گردون سپر اندازد
عدد از درهم است و از دینار
قلم گیر و دوات و نامه پیش آر

(۱) دگر به روی خود از خلق در بخواهم بست
(۲) چون تیر زند چشمت سیاره هدف گردد
(۳) سکه شاه و نقش سکه یکی است
(۴) دل خود بازده دل را به خویش آر

۲۲. در کدام گزینه آرایه «مراعات‌نظیر» دیده نمی‌شود؟

بنفشه زلف و گل‌روی و سمن‌بر
هزاران بوسه بر دستش همی‌داد
ز بیمش گویی اندر چاه باشم
مرا دیدار او کام است و امید

(۱) بتان چین و ترک و روم و بربر
(۲) به دست و پای مادر اندر افتاد
(۳) هر آن گاهی که بر درگاه باشم
(۴) مرا رخسار او ماه است و خورشید

۲۳. در کدام گزینه آرایه «تشخیص» وجود ندارد؟

این شادی کسی که در این دُور خرم است
آیا چه جاست این که همه روزه با نم است؟
که دل به غمزه خوبان مده که سنگ و سبوست
که سعدی از سر عهد تو برنخواست هنوز

(۱) غم شربتی ز خون دلم نوش کرد و گفت
(۲) دانی خیال روی تو در چشم من چه گفت
(۳) بسی بگفت خداوند عقل و نشنیدم
(۴) سلام من برسان ای صبا! به یار و بگو

۲۴. در همه گزینه‌ها آرایه «تشخیص» به کار رفته است، به جز

بهشت من! بهار من! گل رعناي باغ من!
بنال بلبل بی‌دل که جای فریاد است
چون او بنشست عقل از آنجا برخاست
ایر چون دیده من گریه‌کنان می‌آید

(۱) به سروقتم نمی‌آیی خزان گشتم نمی‌پرسی
(۲) نشان عهد و وفا نیست در تبسم گل
(۳) عشق آمد و بنشست به تخت دل ما
(۴) سبزه‌ها می‌دمد و آب روان می‌آید

مفهوم

۲۵. معنی فعل «دانستن» در بیت «که تواند که دهد میوه آلودان از چوب؟/ یا که داند که برآرد گل صد برگ از خار؟» با معنی این فعل در کدام گزینه

یکسان نیست؟

آری بزرگواری داند بزرگواری
آز را خاک سیر داند کرد
نمانم گر او را نبینم زمانی
ندانم ورا داشت مادر نگاه

(۱) هر کس که قصد کرد بدو بی‌نیاز گشت
(۲) آرزو را کرانه نیست پدید
(۳) زمانی از او صبر کردن ندانم
(۴) چو کودک شود بد، بیفتد ز راه

۲۶. کدام گزینه با بیت «تاکی آخر چو بنفشه، سر غفلت در پیش؟/ حیف باشد که تو در خوابی و نرگس، بیدار» تناسب معنایی کم‌تری دارد؟

مهل به خیره شود صرف و حاصلی دریاب
نکردی دست و رویی تازه زین آب روان آخر
به نامه عملت حرف خورد و خواب برد؟
به عمر خود نبری نام پارسایی باز

(۱) چو عمر در گذر است ای عزیز جهدی کن
(۲) تو را در خواب غفلت رفت عمر خوش‌عنان آخر
(۳) ز روی کاتب اعمال شرم کن تاکی
(۴) اگر حلاوت مستی بدانی ای هشیار

۲۷. کدام گزینه به مفهوم متفاوتی اشاره دارد؟

- ۱) هم‌چو انعام تاکی از خور و خواب؟
- ۲) سخن مانند از ما همی یادگار
- ۳) خبرت هست که مرغان سحر می‌گویند
- ۴) رفت روزت به سیه‌کاری و غفلت دریاب

۲۸. همهٔ گزینه‌های زیر، به‌جز گزینهٔ با بیت «تا قیامت سخن آندر گرم و رحمت او/ همه گویند و یکی گفته نیاید ز هزار» نزدیکی مفهومی دارد.

- ۱) گر به هر مویی زبانی باشدت
- ۲) خرده‌مندطبعان متت‌شناس
- ۳) گر کسی شکرگزاری کند این نعمت را
- ۴) فضل خدای را که تواند شمار کرد؟

۲۹. کدام گزینه با بیت «نعمتت بار خدایا، ز عدد بیرون است/ شکر انعام تو هرگز نکند شکرگزار» تناسب ندارد؟

- ۱) بردم نصیب خویش ز هر نعمتت کنون
- ۲) روزی اگر صد هزار بار کنم شکر
- ۳) از دست و زبان که برآید
- ۴) که تواند سپاس بگزارد؟

۳۰. کدام گزینه با بیت «کوه و دریا و درختان، همه در تسبیح‌اند/ نه همه مستمعی، فهم کند این آسوار» تناسب معنایی کم‌تری دارد؟

- ۱) هر که می‌گردد ز اهل ذکر، دلنا می‌شود
- ۲) همه ذرات عالم را هوادار تو می‌بینم
- ۳) با یک زبان به شکر تو هر سبزه ده زبان
- ۴) همه تسبیح او همی‌گویند

۳۱. کدام گزینه به مفهومی متفاوت اشاره دارد؟

- ۱) ای گل خندان نوش‌کفتها نگهدار
- ۲) هر گل و برگی که هست یاد خدا می‌کند
- ۳) توحیدگوی او نه بنی‌آدم‌اند و بس
- ۴) به ذکرش هر چه بینی در خروش است

۳۲. کدام گزینه با بیت «آفرینش همه تنبیه خداوند دل است/ دل ندارد که ندارد به خداوند اقرار» تناسب معنایی کم‌تری دارد؟

- ۱) چندین قیامت از دل هر ذره پرگشاست
- ۲) عالم از خورشید رخسارش تجلی‌زار شد
- ۳) با بال شوق ذره به خورشید می‌رسد
- ۴) اندر دل هر ذره خورشید جهان‌تابی‌ست

۳۳. مفهوم کدام بیت از مفهوم بیت «آفرینش همه تنبیه خداوند دل است/ دل ندارد که ندارد به خداوند اقرار» دورتر است؟

- ۱) این‌همه عکس می و نقش نگارین که نمود
- ۲) به نزد آن‌که جانش در تجلی‌ست
- ۳) هر دو عالم یک فروغ روی اوست
- ۴) به‌سان ذره شیدا گشت جانم

۳۴. کدام گزینه با بیت «این همه نقش عجب، بر در و دیوار وجود/هر که فکرت نکند، نقش بُود بر دیوار» تناسب معنایی بیشتری دارد؟

- ۱) سوی بزم نگذرم از بس که خوارم کرده‌ای
- ۲) مخسب ای دل سخن بپذیر آخر
- ۳) یک سر مو نیست از تیغ زبان اندیشه‌ام
- ۴) چنین که بخت جفاکار در شکست من است

۳۵. کدام گزینه با بیت «سعدیا، راست زوان گوی سعادت بردند/راستی کن که به منزل نرسد کج رفتار» تناسب معنایی کم‌تری دارد؟

- ۱) راستی روشنگر دل می‌شود آخر که صدق
- ۲) سخن کان نه بر راستی ره برزد
- ۳) با فکر معاش از پی معنی نتوان رفت
- ۴) از صدق، سخن کند اثر در دل و جان

۳۶. همه گزینه‌ها با بیت «سعدیا، راست زوان گوی سعادت بردند/راستی کن که به منزل نرسد کج رفتار» تناسب معنایی دارند، به‌جز

- ۱) راستی موجب رضای خداست
- ۲) زنهار مگو دروغ با خلق جهان
- ۳) از وعده دروغ، دلی شاد کن مرا
- ۴) گر راست سخن گویی و در بند بمانی

۳۷. مفهوم کدام گزینه با بیت زیر، تناسب معنایی بیشتری دارد؟

- «این همه نقش عجب بر در و دیوار وجود
- ۱) به چشم بصیرت به خود در نگر
 - ۲) چندین هزار منظر زیبا بیافرید
 - ۳) تأمل در آینه دل کنی
 - ۴) غلام همت آنم که زیر چرخ کیود

۳۸. از کدام بیت مفهوم نوشته شده، دریافت نمی‌شود؟

- ۱) مپیچ از ره راست بر راه کج
- ۲) سعدیا راست روان گوی سعادت بردند
- ۳) چو ما را به دنیا تو کردی عزیز
- ۴) ای دل غم دیده حالت به شود دل بد مکن

۳۹. کدام یک از گزینه‌ها با بیت زیر، تناسب معنایی دارد؟

- «از دست و زبان که برآید
- ۱) شکر گویم که مرا خوار ساخت
 - ۲) که تواند که دهد میوه الوان از چوب؟
 - ۳) نعمتت بار خدایا ز عدد بیرون است
 - ۴) بلبلان وقت گل آمد که بنالند از شوق
- بیت زیر با کدام گزینه، قرابت معنایی بیشتری دارد؟

۴۰. «این همه نقش عجب بر در و دیوار وجود

- ۱) بخشندگی و سابقه لطف و رحمتش
- ۲) آفرینش همه تنبیه خداوند دل است
- ۳) تا کی آخر چو بنفشه، سر غفلت در پیش؟
- ۴) از دست و زبان که برآید؟

هر که فکرت نکند، نقش بود بر دیوار»

ما را به حسن عاقبت امیدوار کرد

دل ندارد که ندارد به خداوند اقرار

حیف باشد که تو در خوابی و نرگس، بیدار

کز عهده شکرش به درآید؟

پاسخ‌های تشریحی

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) قامت (مشبهه)، سرو (مشبهه به)

۲) دل (مشبهه)، گوی (مشبهه به)، چو (ادات) / پشت عشاق (مشبهه)، چوگان (مشبهه به)، چون (ادات) / زرخندان یار (مشبهه)، گوی (مشبهه به)، چو (ادات) /

زلف یار (مشبهه)، چوگان (مشبهه به)، چون (ادات)

۳) لب (مشبهه)، لعل (مشبهه به)

۱۴ < ۲

بند (مشبهه) لباس (مشبهه به) / زندان (مشبهه) لباس (مشبهه به) (وجه شبهه حذف شده: اسیر کردن / ادات تشبیه: —)

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) رخ (مشبهه)، خرمن گل (مشبهه به)، لطافت (وجه شبهه)، چون (ادات) / لب (مشبهه)، غنچه (مشبهه به)، کوچک دهانی (وجه شبهه)، چون (ادات)

۳) لب (مشبهه)، جان (مشبهه به)، پاکی (وجه شبهه)، می ماند (ادات) / رخ (مشبهه)، مه (مشبهه به)، خوبی (وجه شبهه)، می ماند (ادات)

۴) [من] [شناسه] (مشبهه)، گل (مشبهه به)، مثنی زر داشتن (وجه شبهه)، مانند (ادات) / [من] [شناسه] (مشبهه)، غنچه (مشبهه به)، گلبرگ تر داشتن (وجه شبهه)، چون (ادات)

۱۵ < ۱

اشک (مشبهه)، سیل (مشبهه به)

بررسی سایر گزینه‌ها:

۲) ایام گل (مشبهه)، عمر (مشبهه به)، به رفتن شتاب کردن (وجه شبهه)، چو (ادات)

۳) لب (مشبهه)، لاله سیراب (مشبهه به)، لطافت (وجه شبهه)، ماند (ادات) / دل (مشبهه)، چشمه سیماب (مشبهه به)، بی قراری (وجه شبهه)، ماند (ادات)

۴) دامن (مشبهه)، گل (مشبهه به)، سرخ شدن (وجه شبهه)، چون (ادات)

۱۶ < ۳

آرایه مراعات نظیر (تناسب) در همه ابیات مشترک است:

بیت الف: بنفشه و نرگس / بیت ب: کوه و دریا و درختان / بیت پ: کیوان و سپهر و ماه و ناهید و مهر

۱۷ < ۴

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) سحر، سر (۲) نهار، بهار (۳) باد، بال

۱۸ < ۱

بررسی سایر گزینه‌ها:

۲) متاع جوانی: اضافه تشبیهی

۳) مخاطب به بنفشه

۴) آن خرس زار به سگ اصحاب کهف

۱۹ < ۳

از میان ارکان تشبیه، ادات تشبیه و وجه شبهه می‌توانند حذف شوند.

۲۰ < ۳

با توجه به بیت، بنفشه نماد غفلت و بی‌خبری و نرگس نماد هشیاری است.

۱ < ۳

معنی درست واژه‌ها:

مُسَخَّر: رام و مطیع / الوان: جمع لون، رنگ‌ها

۲ < ۲

معنی درست واژه:

تسبیح: خدا را به پاکی یاد کردن، نیایش کردن

۳ < ۱

معنی درست واژه‌ها:

ستایش کردن: ستودن (ت) / جعبه جواهرات: حُقه (پ) / مطیع: مسخر (ب) / آگاه کردن: تنبیه (الف)

۴ < ۴

املائی درست واژه‌ها: گزارد: ادا کند، به‌جا بیاورد (در مورد نماز) / گذارد: سپری کند (در مورد ساعت)

۵ < ۴

املائی درست واژه: مُسَخَّر: رام و مطیع

۶ < ۴

فعل‌های اسنادی در ابیات:

الف: بود / ب: است / پ: اند (مخفف «هستند») / ت: باشد، ی (مخفف «هستی») / ث: شود، شود

۷ < ۲

حیران، عاجز و شکرگزار، هرسه، هسته گروه اسمی اند. هیچ یک از این گروه‌ها وابسته ندارند.

۸ < ۱

بررسی سایر گزینه‌ها:

۲) پنج روزی / پنج: صفت پیشین (شمارشی)

۳) کدام سنگدل / کدام: صفت پیشین (پرسی)

۴) این اشارت / این: صفت پیشین (اشاره)

۹ < ۴

دل: نهاد / در سه گزینه دیگر، به ترتیب «توانا» و «دانا» و «برنا» مسند هستند.

۱۰ < ۳

بیت سوال، نخستین بیت قصیده ای از سعدی شیرازی است که در بخش «قصاید» کلیات سعدی آمده است.

۱۱ < ۴

موضوع اسرارالتوحید، شرح حال شیخ ابوسعید ابوالخیر است.

۱۲ < ۴

محمد بن مَثور کتاب اسرارالتوحید را در احوال جد خود ابوسعید ابوالخیر نوشته است.

۱۳ < ۴

لب (مشبهه)، لاله سیراب (مشبهه به)، شکفتن (وجه شبهه)، ماند (ادات) / دل (مشبهه)، چشمه سیماب (مشبهه به)، بی قراری (وجه شبهه)، ماند (ادات)

۲۱

بررسی در سایر گزینه‌ها:

- ۲) تیر، تیغ، سپر (مجموعه جنگ افزارها) / ستاره، گردون (مجموعه آسمانی‌ها)
- ۳) سکه، درهم، دینار (مجموعه واحدهای پولی)
- ۴) قلم، دوات، نامه (مجموعه نوشتار)

۲۲

آرایه مراعات نظیر در سایر گزینه‌ها:

- ۱) چین، ترک، روم، بربر (مجموعه اقوام و کشورها) / بنفشه، گل، سمن (مجموعه گیاهان) / زلف، رو، بر (مجموعه اندام انسانی)
- ۲) دست، پا (مجموعه اندام انسانی)
- ۴) ماه، خورشید (مجموعه اجرام آسمانی)

۲۳

بررسی سایر گزینه‌ها:

- ۱) سخن گفتن غم
- ۲) این‌که تصویر خیالی چهره یار سخن بگوید.
- ۴) مخاطب قرار گرفتن باد صبا و این‌که باد سلام برساند و سخن بگوید.

۲۴

بررسی سایر گزینه‌ها:

- ۲) نسبت دادن بی‌وفایی و تبسم به گل، هم‌چنین فعل نالیدن به بلبل و مخاطب قرار گرفتن بلبل، تشخیص به‌شمار می‌رود.
- ۳) این‌که عشق بیاید و بر تخت دل بنشیند و عقل از آن تخت برخیزد، پدیدآورنده آرایه تشخیص است.
- ۴) این‌که ابر گریه‌کنان به باغ بیاید، آرایه تشخیص را به‌وجود آورده است.

۲۵

فعل «دانستن» در این گزینه به معنی «شناختن» و در سایر گزینه‌ها به معنی «توانستن» به کار رفته است.

۲۶

مفهوم گزینه (۴): ترجیح مستی بر پارسایی / تقابل عشق و زهد
مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: نکوهش غفلت زدگی

۲۷

مفهوم گزینه (۲): ماندگاری سخن

مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها: نکوهش دل‌بستگی به دنیا و لزوم غنیمت شمردن فرصت هشیاری

۲۸

مفهوم گزینه (۲): شکرگزاری بندگان خردمند و این‌که شکرگزاری باعث افزایش و تداوم نعمت‌هاست.

مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: ناتوانی بندگان در شکرگزاری از نعمت‌های بی‌کران پروردگار

۲۹

مفهوم گزینه (۱): شکر موجب افزایش نعمت است.

مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: عجز انسان از به‌جا آوردن شکر خداوند

۳۰

مفهوم گزینه (۱): کمال‌بخشی ذکر خداوند

مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: همه موجودات ذکر خداوند را می‌گویند

۳۱

مفهوم گزینه (۱): ناپایداری دنیا / طلب لطف و مدارای معشوق با عاشق
مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها: همه موجودات ذکر خداوند را می‌گویند.

۳۲

مفهوم گزینه (۳): کمال‌بخشی عشق به وجود عاشق

مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: در دل هر ذره عظمتی نهفته است.

۳۳

مفهوم گزینه (۴): شیفتگی و سرگستگی عاشق / زیبایی معشوق موجب کشش عاشق است.

مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: تجلی خداوند در پدیده‌های جهان

۳۴

مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه (۲): ضرورت عبرت‌پذیری

مفهوم سایر گزینه‌ها:

- ۱) جفاکاری معشوق (۳) بی‌توجهی شاعر به سرزنش ملامتگران
- ۴) گله از روزگار نامساعد

۳۵

مفهوم گزینه (۳): تقابل فقر با معنویت

مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: ستایش راست‌گویی

۳۶

مفهوم گزینه (۳): دل‌خوشی عاشق به وعده‌های معشوق، حتی به وعده‌های دروغین!

مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها: ستایش راست‌گویی

۳۷

مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه (۲): ضرورت عبرت‌پذیری

مفهوم سایر گزینه‌ها:

- ۱) دعوت به خودشناسی (۳) استمرار در بصیرت موجب پاک‌ی و بی‌آلایشی است.
- ۴) توصیه به ترک تعلقات (وابستگی‌های دنیوی)

۳۸

مفهوم گزینه (۲): توصیه به راستی و درستکاری

۳۹

مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه (۳): ناتوانی انسان از شکرگزاری نسبت به خداوند

مفهوم سایر گزینه‌ها:

- ۱) نکوهش اظهار نیاز به غیر خدا (۲) بی‌همتایی آفرینش خداوند
- ۴) نکوهش غفلت

۴۰

مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه (۲): توصیه به تفکر در آفریده‌ها
مفهوم سایر گزینه‌ها:

- ۱) امید به بخشاینده‌ی خداوند
- ۳) توصیه به هشیاری و نکوهش غفلت
- ۴) ناتوانی انسان از شکرگزاری نسبت به خداوند